

Arrest

nr. 78 817 van 5 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 23 januari 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 maart 2012.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. MANDELBLAT en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De bestreden beslissingen stellen vast dat (i) de aangehaalde mishandelingen door etnische Albanezen in maart 2004 dateren van meer dan zeven jaar geleden; (ii) verzoekers niet aannemelijk maken dat ze niet op de bescherming kunnen rekenen van hun nationale autoriteiten; (iii) de aangehaalde socio-economische en medische redenen niet onder de criteria van het Vluchtelingenverdrag ressorteren en evenmin voldoen aan de bepalingen inzake de subsidiaire beschermingsstatus.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal blijkt dat de nationale en internationale instellingen in Kosovo de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Verzoekers ondernemen geen poging om deze vaststelling met concrete andersluidende informatie te weerleggen. Verzoekers verwijzen naar een rapport van *Human Rights Watch*, doch in zoverre het door verzoekers bijgebrachte internetartikel strijdt met de inhoud van de door verweerder bijgebrachte informatie die gesteund is op talloze objectieve bronnen, dient de voorkeur te worden gegeven aan de door verweerder bijgebrachte onderzoeksresultaten, verricht door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar, boven de door verzoekers neergelegde niet-geanalyseerde en niet-toegelichte van het internet geplukte informatie. Aan het attest van de Verenigde Roma Partij van Kosovo kan geen waarde gehecht worden nu enkel de vertaling van het stuk is gevoegd en niet het originele document. Daarnaast onderstreept de Raad dat de door verzoekers aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is (RvS 6 november 2002, nr. 112.347).

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de vreemdelingenwet gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar hun verzoekschrift en het herhalen van de inhoud ervan.

Bijaldien tonen verzoekers niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Kosovo.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf april tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. C. DECAESTECKER,

voorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DECAESTECKER

F. HOFFER